

A close-up portrait of an elderly man with short, light-colored hair and a full, grey beard. He is looking directly at the camera with a slight smile. He is wearing a light-colored, possibly white, collared shirt. The background is dark and out of focus. A blue sleeve is visible on the right side of the frame, suggesting another person is present.

**Jerzy Bińczycki patron Szkoły Podstawowej nr
68 w Krakowie.**

Jerzy Bińczycki urodził się 6 września 1937 roku w Witkowicach. Swoją przyszłość związał z aktorstwem, chociaż zupełnie tego nie planował. Z natury był nieśmiały i nie widział siebie na scenie czy przed kamerą. Pasjonował się za to architekturą. Traf chciał, że Jerzy Bińczycki postanowił wesprzeć swojego przyjaciela w czasie egzaminów wstępnych do Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego... Ostatecznie także do nich przystąpił i został przyjęty!

Jerzy Bińczycki

W 1961 ukończył studia w Wyższej Szkole Teatralnej im. Ludwika Solskiego. Zaraz po studiach zaczął pracować w Teatrze Śląskim im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach. Zadebiutował rolą Starka w inscenizacji Ludzi królestwa Roberta Penna Warrena.

W 1965 został zaangażowany przez [Zygmunta Hübnera](#) do [Starego Teatru w Krakowie](#). Pozostał wierny tej scenie do końca życia, kilka miesięcy przed śmiercią (w lipcu 1998) został jej dyrektorem. To w Starym stworzył swe najwybitniejsze kreacje, w spektaklach [Jerzego Jarockiego](#) (rola Edka w *Tangu* [Sławomira Mrożka](#), [Tomasza Becketa](#) w *Mordzie w katedrze*), [Andrzeja Wajdy](#) (Poloniusz w *Hamlecie*), [Konrada Swinarskiego](#) (Kajetan w *Fantazym Juliusza Słowackiego*) i wielu innych^[a].

Podejmował się także prac reżyserskich – w 1975 dokonał adaptacji dwóch sztuk [Antona Czechowa](#) – *Niedźwiedź* i *Oświadczyńy*, sam też w nich zagrał.

W filmie zadebiutował w 1962 epizodyczną rolą policjanta w [Drugim brzegu](#). W kolejnych latach wcielał się w niewielkie role, głównie [czarnych charakterów](#). W 1975 nastąpił przełom – [Jerzy Antczak](#) zaangażował go do roli Bogumiła w adaptacji [Nocy i dni Marii Dąbrowskiej](#). Rola Bińczyckiego zachwyciła krytyków i publiczność, przeszła do historii polskiego kina. Aktor otrzymał za nią wiele nagród, a film został nawet nominowany do [Oscara](#). Bińczycki ukazał tu siłę swojego aktorstwa, jak pisał [Krzysztof Demidowicz](#) – „Zbudował on fascynującą, ponadczasową sylwetkę zwyczajnego człowieka. Delikatnie odsłonił psychiczne rany bohatera, pokazując jednocześnie jego wewnętrzne bogactwo”.

Później Bińczycki zagrał w wielu innych filmach – w *Dreszczach* [Wojciecha Marzewskiego](#), *Magnacie* [Filipa Bajona](#), *Cieniach* [Jerzego Kaszubowskiego](#), *Z biegiem lat, z biegiem dni...* [Wajdy](#) i innych. Do historii kina przeszła jego kreacja w *Znachorze* [Jerzego Hoffmana](#). Ostatnim filmem, w jakim zagrał Jerzy Bińczycki, był *Pan Tadeusz* – wcielił się tam w postać [Macieja Dobrzyńskiego](#). Podczas 36 lat pracy w filmie zagrał ponad 70 ról.

W teatrze jego ostatnią aktorską kreacją był Escalus w *Miarce za miarkę* [Szekspira](#) w reżyserii [Tadeusza Bradeckiego](#). Ostatnim spektaklem, który wyreżyserował były *Śluby panieńskie* [Aleksandra Fredry](#) w [Tarnowskim Teatrze im. Ludwika Solskiego](#), gdzie gościnnie zagrał również rolę [Radosta](#).

Jakim człowiekiem był w życiu prywatnym?

Każdy z jego przyjaciół i znajomych podkreśla, że był niezwykle dowcipnym, dobrym, wrażliwym i inteligentnym człowiekiem.

„Bińczycki to był przede wszystkim wspaniały, zaskakująco życzliwy człowiek. Uosobienie dobra. A że lubił robić psikusy? To był zawsze z jego strony dowcip ciepły, a jeśli złośliwy, to po to tylko, aby kogoś pouczyć. Poza tym potrafił śmiać się również z siebie”, wspominał Jerzy Trela.

Angażował się także politycznie, działając w [Unii Demokratycznej](#) i [Unii Wolności](#). Z ramienia Unii Demokratycznej kandydował do [Senatu](#) w 1991, zabrakło mu niespełna 2000 głosów.

Zmarł nagle na [zawał serca](#) 2 października 1998, w [szpitalu im. Gabriela Narutowicza](#) w Krakowie. Został pochowany w Alei Zasłużonych [Cmentarza Rakowickiego](#) w Krakowie.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

